

3. Neatsižvelgęs į tai, kad sprendimas dėl įpareigojimo pateikti informaciją tiesioginį poveikį valstybės narės ir atitinkamos įmonės teisinei padėčiai turi ir dėl to, jog Reglamento (EB) Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalies trečiu sakiniu įpareigojimo pateikti informaciją nevykdymo atveju Komisijai suteikiama teisė sprendimą dėl galimos valstybės pagalbos priimti remiantis turima informacija, Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino Reglamento (EB) Nr. 659/1999 10 straipsnio 3 dalį ir 13 straipsnio 1 dalies trečią sakinį. Iš to išplaukiantis Komisijos įrodinėjimo naštos palengvinimas lemia žymų atitinkamos įmonės, kuri, siekdama apginti savo teises, faktiškai yra priversta pateikti prašomą informaciją, procesinės padėties pabloginimą.
4. Bendrasis Teismas teisės klaidą padarė ir dėl to, kad sprendimo dėl įpareigojimo pateikti informaciją teises pasekmes paneigė pateikdamas argumentą, jog tai yra tik tarpinė priemonė, skirta parengti galutinį sprendimą. Šiuo atveju Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad ši aplinkybė neatmeta apskundimo galimybės, jeigu vadinama tarpinė priemonė — kokio yra pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 10 straipsnio 3 dalį priimtas sprendimas — pati savaime turi neigiamų teisinių pasekmių.
5. Galiausiai Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad nagrinėjant ieškinį dėl procesą užbaigiančio sprendimo į priimant sprendimą dėl įpareigojimo pateikti informaciją Komisijos padarytus teisės pažeidimus negali būti pakankamai atsižvelgiama, visų pirma dėl to, kad tuomet negalima remtis faktinių aplinkybių neišsamumu. Be to, laikinas neteisėto įpareigojimo pateikti informaciją vykdymas atitinkamai įmonei — kaip yra šiuo atveju — gali būti susijęs su didelėmis laiko ir finansinėmis sąnaudomis.

2010 m. rugsėjo 28 d. *Landgericht Gießen* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Baris Akyüz

(Byla C-467/10)

(2010/C 328/33)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Gießen

Šalis pagrindinėje byloje

Baris Akyüz

Prejudiciniai klausimai

Ar

- a) 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos dėl vairuotojo pažymėjimų (91/439/EEB) ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalis kartu su 8 straipsnio 4 dalies 2 punktu
- b) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų (nauja redakcija) ⁽²⁾ 2 straipsnio 1 dalis kartu su 11 straipsnio 4 dalimi

turi būti aiškinami taip,

1. kad jais valstybei narei (priimančiajai valstybei) draudžiama atsisakyti savo teritorijoje pripažinti kitoje valstybėje narėje (pažymėjimą išdavusioje valstybėje) išduotą vairuotojo pažymėjimą, jei vairuotojo pažymėjimas jį išdavusioje valstybėje įgytas po to, kai atsisakyta jį išduoti priimančiojoje valstybėje, nes nebuvo įvykdyti visi fiziniai ir psichiniai saugaus motorinės transporto priemonės vairavimo reikalavimai;
 2. atsakius teigiamai: ar jais valstybei narei (priimančiajai valstybei) draudžiama atsisakyti savo teritorijoje pripažinti kitoje valstybėje narėje (pažymėjimą išdavusioje valstybėje) išduotą vairuotojo pažymėjimą, kai vairuotojo pažymėjimas jį išdavusioje valstybėje įgytas po to, kai atsisakyta jį išduoti priimančiojoje valstybėje, nes nebuvo įvykdyti visi fiziniai ir psichiniai saugaus motorinės transporto priemonės vairavimo reikalavimai **ir** dėl vairuotojo pažymėjime pateiktų duomenų, kitokios išdavimo valstybėje įrašytos neabejotinos informacijos arba dėl kitokių neabejotinų duomenų, ypač bet kokių duomenų apie vairuotojo pažymėjimo savininką ar kitokios patikimos priimančiosios valstybės informacijos, konstatuojama, kad pažeista gyvenamosios vietos sąlyga, numatyta Direktyvos 91/439/EEB 7 straipsnio 1 dalies b punkte ir Direktyvos 2006/126/EB 7 straipsnio 1 dalies e punkte;
- jei nepakanka kitų neabejotinų duomenų, ypač bet kokių duomenų apie vairuotojo pažymėjimo savininką ar kitokios patikimos priimančiosios valstybės informacijos: ar pagal Teisingumo Teismo praktiką informacija laikoma gauta iš pažymėjimą išdavusios valstybės ir tokiu atveju, kai ji perduodama ne tiesiogiai, o per trečiuosius asmenis, būtent priimančiosios valstybės ambasada pažymėjimą išdavusioje valstybėje;

3. kad jais valstybei narei (priimančiajai valstybei) draudžiama atsisakyti savo teritorijoje pripažinti kitoje valstybėje narėje (pažymėjimą išdavusioje valstybėje) išduotą vairuotojo pažymėjimą tokiu atveju, kai nors ir įvykdyti formalūs reikalavimai vairuotojo pažymėjimui gauti, konstatuojama, kad atvykimo tikslas buvo tik gauti vairuotojo pažymėjimą, ir nebuvo jokių kitų Sąjungos teisės, būtent SESV numatytų

pagrindinių laisvių ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos saugomų tikslų (vairuotojo pažymėjimų turizmas)?

(¹) OL L 237, 1991 8 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 317

(²) OL L 403, 2006 12 30, p. 18

2010 m. rugsėjo 28 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Portugalijos Respubliką

(Byla C-470/10)

(2010/C 328/34)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. França ir I.V. Rogalski

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepanaikinusi reikalavimo Portugalijos valdžios institucijose registruotis ir akredituotis laikinai teikiant Bendrijos patentinių patikėtinių, kurie teisėtai įsisteigę kitoje valstybėje narėje, paslaugas ir tikrindama Bendrijos patentinių patikėtinių, judančių Portugalijoje, profesines kvalifikacijas net ir tuo atveju, kai jie paslaugas teikia laikinai, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 56 straipsnį ir Direktyvos 2005/36/EB (¹) dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo 5–7 straipsnius.

— Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal aptariamus Portugalijos teisės kitoje valstybėje narėje teisėtai įsisteigusiuose prekių ženklų ir patentiniams patikėtiniams draudžiamą atstovauti Portugalijos Nacionaliniame pramoninės nuosavybės institute (INPI), kai jie atvyksta į Portugaliją teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje esantiems klientams, jei minėti patikėtiniai iš anksto neišlaikė egzamino, kad institutas juos akredituotų ar pripažintų.

(¹) OL L 255, p. 22

2010 m. rugsėjo 28 d. Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Martin Wohl ir Ildiko Veres prieš Magistrat der Stadt Salzburg, kita apeliacinio proceso šalis: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Byla C-471/10)

(2010/C 328/35)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: Martin Wohl ir Ildiko Veres

Kita apeliacinio proceso šalis: Magistrat der Stadt Salzburg

Kita apeliacinio proceso šalis: Finanzamt Salzburg-Stadt

Prejudicinis klausimas

Ar Vengrijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą akto X priede pateiktą Stojimo akte 24 straipsnyje nurodytą sąrašą (1 dalis „Laisvas asmenų judėjimas“) (¹) reikia aiškinti taip, kad darbuotojų nuoma iš Vengrijos į Austriją nelaikytina darbuotojų komandiravimu, o nacionaliniai apribojimai, susiję su darbuotojų vengrų ir (ar) slovakų įdarbinimu Austrijoje, taikomi analogiškai ir Vengrijos įmonių išnuomotiems (ir jose pagal nustatytą tvarką įdarbintiems) darbuotojams vengrams ir (ar) slovakams Austrijoje?

(¹) OL L 236, 2003, p. 846.

2010 m. rugsėjo 29 d. pareikštas ieškinys byloje Komisija prieš Vengriją

(Byla C-473/10)

(2010/C 328/36)

Proceso kalba: vengrų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama H. Støvlbæk ir B. D. Simon

Atsakovė: Vengrijos Respublika